

We insist! Nalegamy!

24/7

1

Clockwork

2

Polifoniczny Manifest
Polyphonic Manifesto

Voicers
Mówcy

3

4

Let's Make Noise,
Sisters!

1

24/7

koncert 15 min

wystąpili: Uwe Alex, Claudia Benner, Anna Clementi, Ingeborg Schäfer

video: Benjamin Weu i Tommy Scheer

instalacja dźwiękowa: Jasmine Guffond

Praca powstała na festiwal Nach dem Beaufsichtigen der Maschinen/After Supervising the Machinery, z okazji dwusetnych urodzin Fryderyka Engelsa, Engelskirchen, wrzesień 2020

kurator: Florian Malzacher

Clockwork

concert 15 min

with: Uwe Alex, Claudia Benner, Anna Clementi, Ingeborg Schäfer

video: Benjamin Weu and Tommy Scheer

sound installation: Jasmine Guffond

Produced for the festival Nach dem Beaufsichtigen der Maschinen/After Supervising the Machinery Engelskirchen, *On the occasion of Friedrich Engels' 200th birthday*, September 2020

curator: Florian Malzacher

24/7

Clockwork

Co oznacza praca dzisiaj, w czasach poważnego kryzysu i zmian? W jakim stopniu nasze życie jest splecione z pracą – czy w ogóle samo nie stało się formą pracy? Kto stoi w świetle reflektorów, kto pozostaje niewidzialny? Ile z naszych zawodów to zajęcia, których nikt tak naprawdę nie potrzebuje, ale które często są dużo lepiej opłacane niż te, które są faktycznie istotne? Więc co to właściwie dzisiaj znaczy: „klasa robotnicza” – w erze globalnych rynków i sieci, cyfrowych monopolii i nowych walk klasowych? [...]

libretto:

TAK TAK TAK TAK TAK

- Czy zgadzasz się na nienormowane godziny pracy?
- Czy jesteś obowiązkowy?
- Czy jesteś gotów do poświęceń?
- Czy łatwo się przystosowujesz?
- Czy jesteś dyspozycyjny, stale dostępny, zawsze osiągalny?
- Czy wykazujesz się inicjatywą?
- Czy jesteś zdyscyplinowany?
- Czy można na tobie polegać?
- Czy jesteś elastyczny?
- Czy jesteś ambitny?
- Czy umiesz się skoncentrować?
- Czy jesteś uważny i staranny?
- Czy odnosisz się z szacunkiem do przełożonych?
- Czy jesteś sumienny?
- Czy można ci ufać?
- Czy potrafisz inspirować innych?
- Czy bierzesz udział w innych rekrutacjach?
- Czy powinniśmy cię zatrudnić?
- Czy potrafisz zaparzyć kawę?

TAK/TAK/TAK/TAK/
TAK/TAK/TAK/TAK/

Jeśli chodzi o sukces, szczęście nie ma tu nic do rzeczy. Decyduje CIĘŻKA PRACA. Jednak nawet ona nie zapewnia sukcesu... Za to bez niej masz gwarancję... PORAŻKI!
Im ciężiej pracuję, tym bardziej sprzyja mi szczęście!
Im ciężiej pracuję, tym jestem bogatszy!
Im ciężiej pracuję, tym WIĘKSZY MÓJ SUKCES!

Dobre rzeczy nie przydarzają się tym, którzy bierze nie czekają. Dobre rzeczy trafiają się tym, którzy PRACUJĄ CIĘŻEJ OD INNYCH.
WSPANIAŁE rzeczy zdarzają się tym, którzy zrobią wszystko, by się wybić ponad przeciętność.
WSPANIAŁE rzeczy przychodzą do tych, którzy WYKONUJĄ PRACĘ, KIEDY NIKT NIE PATRZY.
Dyscyplina ciężkiej pracy polega na wczesnej gotowości (do dzieła!), podwójnym i potrójnym wysiłku; to dodatkowy przemierzony kilometr, dodatkowa spożytkowana godzina.
Bez ciężkiej pracy nie da się osiągnąć niczego wartościowego.
W istocie największą satysfakcję czerpiesz z największych wyzwań i najtrudniejszych zmagania.
W życiu człowieka NIC NIE ZASTĄPI ciężkiej pracy.

Ciężka praca to więcej niż talent, ciężka praca to więcej niż szczęście, ciężka praca da ci wszystko!

Nie popełniaj błędów! Nie rozglądaj się, aby zobaczyć, czy inni patrzą! Nie szukaj uznania! Nie szukaj akceptacji! RÓB SWOJE!!!
Nie da się pokonać człowieka, który się nie poddaje.
Nie da się przeszkodzić zdeterminowanemu człowiekowi NIEZŁOMNEMU DUCHEM w odniesieniu sukcesu! Nie da się wyprzedzić NAJTWARDZSZEGO PRACOWNIKA w zespole.
Pracuj ciężko, a przyjdzie taki dzień, w którym nie

będziesz musiał się już przedstawiać. Pracuj tak ciężko, by PEWNEGO DNIA twój podpis został nazwany autografem.

NIC NIE DA CI WIĘKSZEJ SATYSFAKCJI W ŻYCIU NIŻ CIĘŻKA PRACA. TO SIĘ OPŁACA !! Nie ma większej satysfakcji niż świadomość, że wszystko zawdzięczasz samemu sobie.
Pracuj ciężko.
Graj ostro.
Zachowaj pokorę.

ENGLISH

What does work mean today, in a time of serious crisis and change? To what extent is our life interwoven with work – has it even become a form of work itself? Who stands in the light, who remains invisible? How many of our professions are activities that nobody really needs, but which are often far better paid than those that are actually “systemically relevant”? So what is that today anyway: the “working class” – in an era of global markets and networks, digital monopolies and new class struggles? [...]

libretto:

YES/YES/YES/YES/YES

- Are you ok with elastic working hours?
- Are you committed?
- Are you dedicated?
- Are you flexible?
- Are you constantly reachable?
- Are you creative?
- Are you disciplined?
- Are you reliable?
- Are you resilient?
- Are you targeted?
- Are you focused on achievements?
- Are you remarkable?
- Are you dutiful?
- Are you diligent?
- Are you credible?
- Are you motivated?
- Do you take part in other recruitments?
- Should we hire you?
- Can you make a coffee?

YES/YES/YES/YES/YES!

When it comes to success, there is rarely EVER a time when LUCK comes into play.
HARD WORK however always comes into play.
Hard Work does not offer a guarantee of success... But without it, there is a GUARANTEE... The Guarantee of Failure!
The harder i work the luckier i get!
The harder i work the richer i get!
The harder i work the GREATER my SUCCESS!

Good things don't come to those that wait
Good things come to those that WORK HARDER THAN ALL OTHERS
GREAT things come to those that will do WHATEVER IT TAKES
GREAT things come to those that DO THE WORK WHEN NO-ONE IS WATCHING.

The discipline to WORK HARD
It's in the rising early,

It's in the double and triple sessions, the extra mile, the extra hour.

Nothing worthwhile can be gained without hard work
Indeed, It is in the greatest challenges and struggles you get your greatest satisfaction.
On the field of life there is NO SUBSTITUTE for hard work
HARD WORK BEATS talent HARD WORK BEATS luck HARD WORK BEATS EVERYTHING!
Make No Mistake!

Don't Look around to see if others are watching!
Don't Seek Recognition!
Don't Seek Approval!
GET THE JOB DONE!!!

It is impossible to beat human who doesn't give up.
It is IMPOSSIBLE to deny a human with RELENTLESS SPIRIT to SUCCEED AT ALL COSTS!
It is Impossible to beat THE HARDEST WORKER in the room.
Work Hard until the day you no longer have to introduce yourself
Work so hard, until ONE DAY your signature will be called an autograph
There is NO GREATER SATISFACTION IN LIFE THAN THAT OF HARD WORK PAYING OFF!!
No Greater Satisfaction Than Knowing You Are SELF MADE.
Work hard
Play Hard
Stay Humble

You have only yourself to blame, you have only yourself to blame...
It is impossible to beat human who doesn't give up.

2

Polifoniczny Manifest
koncert 70 min, Warszawa 2019
współpraca: Jakub Pałys, POLIN Choir
kurator: Ewa Chomicka
Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN
produkcja: Matylda Dobrowolska
Biennale Warszawa

Polyphonic Manifesto
concert 70 min, Warszawa 2019
collaboration: Jakub Pałys, POLIN Choir
curator: Ewa Chomicka
POLIN Museum of the History of Polish Jews
production: Matylda Dobrowolska
Biennale Warszawa

Polifoniczny Manifest

Polyphonic Manifesto

wykonawcy: Agata Katarzyna Grobel, Aneta Rajca, Anetta Przybył-Bryńska, Anna Jurkiewicz, Anna Krzystowska, Anna Wieczorek, Barbara Baranowska, Barbara Szymanowska, Barbara Walczak, Barbara Popławska, Dagmara Siwczyk, Dominika Jędrzejczak, Edyta Pawłowska, Elżbieta Pachała-Czechowska, Elżbieta Jasińska, Elżbieta Balano, Elżbieta Zawada, Emilia Korsak, Ewa Chomicka, Irena Klein, Irena Wiesiołek, Joanna Olejniczak, Joanna Stankiewicz, Jolanta Nałęcz-Jawecka, Jolanta Mrówczyńska, Justyna Orlińska, Kaja Makaruk, Katarzyna A. Liszewska, Katarzyna Andrejczuk, Kazimierz Gutowski, Kinga Wołoszyn-Kowanda, Magdalena Zaczek, Magdalena Miśkowicz, Małgorzata Kozek, Małgorzata J. Berwid, Małgorzata Czmur, Marcjanna Bulik, Maria Gromadowska, Marzena Czuba, Michael Leiserowitz, Natalia Borawska, Natalia Obrębska, Octavian Milewski, Piotr Woźniakiewicz, Renata Kamińska, Renata Dziurawiec, Svitlana Vlasova, Urszula Iwińska
fotografie: Monika Stolarska/ POLIN

performed by the POLIN Choir: Agata Katarzyna Grobel, Aneta Rajca, Anetta Przybył-Bryńska, Anna Jurkiewicz, Anna Krzystowska, Anna Wieczorek, Barbara Baranowska, Barbara Szymanowska, Barbara Walczak, Barbara Popławska, Dagmara Siwczyk, Dominika Jędrzejczak, Edyta Pawłowska, Elżbieta Pachała-Czechowska, Elżbieta Jasińska, Elżbieta Balano, Elżbieta Zawada, Emilia Korsak, Ewa Chomicka, Irena Klein, Irena Wiesiołek, Joanna Olejniczak, Joanna Stankiewicz, Jolanta Nałęcz-Jawecka, Jolanta Mrówczyńska, Justyna Orlińska, Kaja Makaruk, Katarzyna A. Liszewska, Katarzyna Andrejczuk, Kazimierz Gutowski, Kinga Wołoszyn-Kowanda, Magdalena Zaczek, Magdalena Miśkowicz, Małgorzata Kozek, Małgorzata J. Berwid, Małgorzata Czmur, Marcjanna Bulik, Maria Gromadowska, Marzena Czuba, Michael Leiserowitz, Natalia Borawska, Natalia Obrębska, Octavian Milewski, Piotr Woźniakiewicz, Renata Kamińska, Renata Dziurawiec, Svitlana Vlasova, Urszula Iwińska
pictures: Monika Stolarska/ POLIN

Polifoniczny manifest dla przyszłości powstał w odpowiedzi na społeczny gniew i frustrację, związane z obecną sytuacją polityczną w Polsce i w Europie, nie poprzestajemy jednak na wyrażeniu gniewu. Polifoniczny manifest to także wezwanie do solidarności, ze wszystkimi tymi członkami społeczeństwa, których głos jest słabszy lub niesłyszalny w ogólnym zgiełku.

To także próba stworzenia tymczasowej utopijnej wspólnoty, w której można swobodnie wyrazić swoje opinie, jednocześnie tworząc wydarzenie muzyczne – wspólnotę głosów.

Nie poszukiwaliśmy koniecznie brzmień harmoniczych, ale intencji i emocji, które nas łączą.

Powstały utwór zaprezentowany został w przestrzeni publicznej, przybierając formę muzycznej manifestacji.

Uwagi o formie:

To, co jest piękne w chórze to wspólnie włożony ogromny wysiłek w dążeniu do harmonii. Jednak w klasycznie rozumianym chórze cel jest zdefiniowany na początku drogi. Uwaga grupy skierowana jest na prowadzącego, w nim skupia się zaufanie i centrum działania. Chór to siła mówienia jednym głosem. Piękno chóru jest pięknem pociągającym, ale – w kontekście metafory społecznej – niebezpiecznym. Ponieważ nie ma w nim miejsca na błąd.

Dlatego na potrzeby „polifonicznego manifestu” staraliśmy się pracować bardziej jak zespół muzyczny, gdzie podstawą jest słuchanie siebie nawzajem, wzajemna uważność. Wspólnota zakłada i obejmuje w sobie momenty słabsze, pauzy, głosy ciche. Impuls rozchodzi się od osoby do osoby, na zasadzie fali. Każdemu z członków grupy dana jest przestrzeń i czas na zabranie głosu, przy wspólnej umowie, że czas ten nie będzie dezintegrujący, i przy wspierającej roli zespołu.

Jest to różnica pomiędzy formą zamkniętą i otwartą. W konkretnym kontekście jakim jest forum społeczne, w kontekście tematyki społecznej, wykluczenia, włączania, integracji cenna wydała mi się próba stworzenia takiej formy, w której każdy może poczuć się bezpiecznie i zostać zachęcony do własnej ekspresji, w ramach ogólnego rytmu i struktury.

Ciągły stan uważności jest ogromnie trudny do utrzymania, ale próbowaliśmy to wypracować.

O to przecież chodzi we wrażliwości społecznej, o ciągłą uwagę i umiejętność słuchania.

Pozostajemy także otwarci na przypadek, okoliczności zewnętrzne, publiczność i jej udział. Do naszego koncertu właściwie w każdym momencie można się włączyć.

Marzyło mi się forum społeczne prowadzone środkami muzycznymi.

Zorka Wollny, Warszawa, czerwiec 2018

The manifesto was created in response to the social anger and frustration aroused by the current socio-political situation in Poland and Europe. But we didn't just express our anger – the polyphonic manifesto was also a call to express solidarity with all those members of society whose voices are weak or inaudible in the general noise. It was an attempt to create a temporary utopian community where one could freely express their opinions, creating a musical event – a communion of voices. Rather than searching for harmony we looked for intentions and emotions which brought us together. The final performance was presented in the public space in a form of a musical demonstration. The text of the manifesto has emerged from questions and doubts brought in by choir's members. The concert was composed of three parts and each one served as a commentary to one of Biennale Warszawa's events.

Notes on the form:

The beautiful thing about a choir is the great, common effort in striving for harmony. However, in the classically understood choir, the goal is defined at the beginning of the road. The group's attention is focused on the conductor and all the trust and the center of action is localized around him/her. Choir stands for the power of speaking with one voice. The beauty of a choir is attractive but – in the context of social metaphor – also dangerous. There simply isn't much room for error.

Therefore, for the purposes of the “polyphonic manifesto”, we have tried to work more like a music group. This is where listening to each other and mutual mindfulness is a baseline. The community assumes and includes weaker moments, pauses, quiet voices. The impulse spreads from person to person, like a wave. Each member of the group is given space and time to speak, with a joint agreement that this time will not result in disintegration, and with the supportive role of the team.

This is the difference between closed and open forms. In the specific context of the social forum, in the context of social issues, exclusion, inclusion, integration, I found it valuable to try to create a form in which everyone can feel safe and be encouraged to express themselves, within the general rhythm and structure.

A constant state of mindfulness is extremely difficult to maintain, but we have tried to make it work.

This is what social sensitivity is all about – the constant attentiveness and the ability to listen.

We also remain open to chance, external circumstances, the audience and its participation. You can join our concert at any time.

My dream was to create a social forum conducted by musical means.

Zorka Wollny, Warsaw, June 2019

Taking over the stage. A polyphonic manifesto for the future event has been organized by the POLIN Museum of the History of Polish Jews in partnership with Biennale Warszawa.

Część 1. UTOPIJNA WSPÓLNOTA

sekcja górna
sekcja dolna

„u” stałe
na tym tle kilka sygnałów z oddali
cisza
„m” stałe
pojedyncze „f”

wewnętrzne melodie
zatrzymanie na fragmentach
pojedyncze dźwięki

właściwy początek, godzina 0:00

kapie woda (usta)
cisza
usta + palce
pojedyncze dźwięki
Natalia pojedyncze „A”
pojedyncze A + palce, usta
Natalia „A-AA”

„A-AA” śpiew
„A-AA” śpiew + tupnięcie
nawołanie Kaja – odpowiedź Emilia
samo tupnięcie

nawołanie Emilia odpowiedź Kaja
„AAAAA” stałe
przechodzi w „A” żabie
„A” żabie + orzechy (sekcja orzechy zbiera się przy schodach)
pojedyncze dźwięki
ciche orzechy, sekcja orzechy schodzi na dół
cisza

crescendo „Z”
cisza

crescendo „Ś”
sypanie ziarna

nierówne „S”
sekcja S schodzi
delikatne sypanie ziarna

decrecendo
cisza

Jezioro pytań

jak byc fair? (Malina)
podejmują wybrane osoby

gdzie są pieniądze za las? (Kazik)
podejmują wszyscy

c,c,c,c,co jeśććć? C,c,c,c,c,co kupićććć?
wszyscy
what to eat? what to buy?
jaki to ma skład?
Wszyscy

czy może być lepiej, lepiej? (dźwięcznie)
czy możzemy spRRÓÓbować?
wybrane osoby, pozostałe spokojne stałe dźwięki

is this/that good? Is this/that better? Can it be better? Shall we try?
wszyscy

pytanie Basi, pytanie Joanny, inne pytania
wybrane osoby, pozostałe spokojne stałe dźwięki

(początek) Części 2. RELACJE, ZALEŻNOŚCI

góra schodzi głośno wychodzi na zewnątrz staje przed szybą

czy jestem bezpieczna?
/bezpieczny/bezpieczne/on ona oni my wy
czy tu jest bezpiecznie/czy on tu jest bezpieczny/

Część 3. koncertu TERAZ!

Uwagi:

ta część jest rytmiczna, 4/4, dosyć tempo 60)
oznacza to że każdy może w telefonie ściągnąć sobie apkę „metronom”, ustawić go na 4/4 tempo 80 i ćwiczyć wypowiadanie tekstu :)

4/4 = 4x czy
= 8x co
= 1x wydech
= 6 x tak (dowolnie przez każdego rozkładane akcenty)

1	2	3	4
czy	czy	czy	czy
co co	co co	co co	co co
wyd	e	c	h
tak	tak tak	tak	tak
tak tak	tak	tak	tak
tak	tak	tak tak	tak
			ltd.....

Jola gwizdże co 30 sekund.

Poniżej znajdziecie rozpiskę taktowania i pytań.
A tutaj generalny bieg wydarzeń;

maszyna, kwadrat, czy.co, wydech, tak, pojedyncze pytania.
Powtórzenie, więcej pytań, na „tak” pytania rekrutacyjne Emilii,
tak (ostatnie w takcie) zmienia się w syknięcie lub szczeknięcie, coraz gęstsze szczeknięcia

rośnie w was wasz tekst, wasze pytania (uwaga zmiana – trzeba utrzymać rytm i zbudować crescendo normalnym głosem, natomiast mówienie bezdźwięczne zostawiamy dla innej części koncertu)
każdy mówi „żądam” wyraźnie, spotyka sąsiada, schodzą się grupki, przekonywanie.

Dwie grupy idą na siebie z „aaaaA”, w środku Natalia podmienia się na Małgosię.
Grupa rozstawia się mniej więcej w pozycjach wyjściowych zamienionych :) czyli rozrzuca się z dwóch stron, twarzą do Małgosi, Małgosia przemawia.

Tak, przechodzi w rrrr, etiuda „Mamy dosyć”
powolne zbliżanie się do Małgosi, kiedy grupa zjeżdża się odwraca się na zewnątrz. Wszyscy śpiewają, wybrane osoby dodają warstwę pytań.

Marzena będzie odpowiedzialna za nowe pytania, w miarę pytań grupa rozluźnia krąg, krąg powinien rozrzedzić się w półkole które wychodzi aż przed kolumny.

W miarę pytań dźwięki agresywne (rrrr, aaaaA, mamy) zamieniają się w „ssssS” (aaaaA) lub stabilne sss (rrrr, mamy). „dosyć” zostaje, przedłuża „ć” do końca taktu.

Ssss robi się delikatne, + pojedyncze dźwięki. Na tym tle „Kim jesteście teraz?”, „Kim możemy być?” + echo.

Rozejście się z echem.

Pytania spisałam z waszych propozycji, rozdzielimy je między osoby. Pytania zaczynamy z początkiem taktu. Możecie wymyślić jeszcze swoje pytania.

X = przeczekanie

czy	czy	czy	czy
Czy	lubisz	x	siebie?
Czy	lubisz	siebie?	
czy	mamy	wolną	wolę?
Czy wolność	to	puste	słowo?
Czy to jest	nadal	mój dom?	
Czy wiesz?			
Will	democracy	remain	strong?
Czemu	niszczy się	lasy?	
Czy będę	kiedyś	dumna	x
ze współczesnej	Polski?		
Czy warto	x	przeprowadzić	się
Za miasto?			
Czy spokój	x	Rozleniwia?	
Czy starzy	ludzie	x	są
niepotrzebni?			
Czy istnieje	x	wspólnota	x
Narodowa?			
Czy	rząd	nas	okrada?
Czy czy	dam zniosę	radę? to?	
Czy będzie	Lepiej?		
Czy się	Pogodzimy?		
Czy będzie	Podwyżka?		

Co co	Co co	Co co	Co co
Co dalej	x	z edukacją?	
Co to jest	wolność?		
Co będzie	Za dwadzieścia	Lat?	
Co tu się	Dzieje?		
Co nas	Czeka?		
Co z nami	Bedzie?		
Na co czekam?			
Po co?	Po co?	Po co?	Po co?
Po co	Mi to?		
Co oni	jeszcze	wymyślą?	
Co musi	Sie stać	x	x
żebyśmy	Zaczęli	dbać	o
Środowisko?			
Jak długo Kto to Kto nas naprawimy?	Jeszcze? Uchwalił? Poróżnił?	x	Jak to
Dlaczego dlaczego dlaczego	Ludzie niszczy się kościół	Głodują? Lasy? Nie lubi	Kobiet?
dlaczego	Pozwalamy	Na zachowania	Rasistowskie?
x	Faszystowskie?	x	x
Nacjonalistyczne?			

Wydech:
jak mam oddychać?
Skąd ci ludzie się wzięli?
Do czego to prowadzi?
Dlaczego pracuję po nocach?
Will propaganda scare people?
Or make them hate others?
Czy jest tu miejsce dla mnie?
Co ty robisz?
Jak ty się zachowujesz?
Jak poprzeć nauczycieli?
Lekarzy?
Niepełnosprawnych?
Kiedy stąd wyjadę?

przemówienie Małgosi jeszcze piszę...przepraszam Małgosiu...
tutaj sekcja „Mamy dosyć”

1	2	3	4
tak tak tak tak	tak tak tak tak tak tak tak tak	x x x x	x x x x
tak tak tak tak	tak tak tak tak tak tak tak tak	rrrrr rrrrr rrrrr rrrrr	rrrrr rrrrr rrrrr rrrrr
tak dosyć dosyć dosyć	tak tak tak tak tak tak tak tak	rrrrr rrrrr rrrrr rrrrr	mamy mamy mamy mamy
dosyć tak x wypowiada a urzędnik wtedy tak tak	tak tak tak tak kiedy x x dokonuje się tak tak tak tak	rrrrr rrrrr obywatel posłuszeństwo rezygnuje z posady rewo- aaaa aaaa	rrrrr rrrrr x x x lucja aaaA aaaA
tak dosyć dosyć dosyć	tak tak tak tak tak tak tak tak	rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa	r/A/mamy r/A/mamy r/A/mamy r/A/mamy
drugie a wszyscy wszyscy wszyscy	drugie a wszyscy wszyscy wszyscy	rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa rrrrr/aaaa	r/A/mamy r/A/mamy r/A/mamy r/A/mamy
wszyscy wszyscy wszyscy wszyscy	Jak długo jeszcze? Kto to uchwalił? Kto nas poróżnił? Jak to naprawimy?		wszyscy wszyscy wszyscy wszyscy
Niesprawiedliwe prawa istnieją Czy powinniśmy je łamać? Jak człowiek może/czerpać satysfakcję z samego posiadania opinii? Czy można być zadowolonym z opinii którą jest własne rozgoryczenie? Czy nie ma innej alternatywy poza kapitalistycznym i komunistycznym industrializmem?			
tak-t drugie a-sS dosyćccc		r-ssS, a-ssS	Mamy – sss
Czy dobrobyt ekonomiczny i satysfakcja człowieka są rzeczywiście nie do pogodzenia? Czy możemy na powrót stać się panami sytuacji, zamiast pozwolić sytuacji nami rządzić? Czy nie możemy zbudować społeczeństwa, w którym jednostka zachowuje swoją rolę? Jako aktywny, odpowiedzialny człowiek? Czy jest jeszcze czas, żeby odwrócić bieg wydarzeń?			

Pogrubieniem zaznaczono wejścia kolejnych motywów.

„Mamy dosyć” wchodzi po 8 taktach na 4 takty, potem przerwa na Natalię 8 taktów.

Po Natali sekcja męska zmienia rrrr na aaaaA!

Pytania na środku – do tej sekcji weźmieni osoby których nie było ostatnio, pod przewodnictwem Marzeny. W miarę pytań grupa przechodzi na groźne SSS z dysyć, potem wyłącza się dosyć i „tak”, ssss uspokaja się...

do echa.

Ciąg dalszy tekstu, gdyby był potrzebny:

Czy możemy pokonać barbarzyństwo, które sprawia, że próbujemy rozwiązywać problemy siłą, przemocą i zabijaniem?
Czy możemy zasypać przepaść między naszym wiekiem osiągnięciem intelektualnym i naszym emocjonalnym i moralnym zacofaniem?

Nie jest za wcześnie, by prawi ludzie zbuntowali się i rozpoczęli rewolucję.

3

Oratorium na pięciu przemawiających i słuchający tłum.

30 min

wykonawcy: Anna Clementi, Marek Kalbus, Ludwig Obst, Marc Weiser, Angela Wingerath

perkusja: NU Unruh (Einstürzende Neubauten)

chór: 20 malicious men

film: Małgorzata Mazur

fotografie: Clara Wildberger, MathiasVoelzke

Produkcja i premiera / Festiwal Steirischer Herbst 2019

Voicers Mówcy

Renesansowa perełka architektury stała się tłem dla performansu Zorki Wollny *Mówcy* – *Oratorium na pięciu przemawiających i słuchający tłum*. Co prawda w większości był on odegrany po niemiecku, ale nawet bez zaawansowanej znajomości tego języka można było łatwo wczuć się w atmosferę politycznego wiecu – pojawiający się na krągankach mówcy kolejno starali się „oczarować” okrągłymi frazami wyjętymi z prawdziwych przemów i artykułów prasowych, aż w końcu ich nawoływania i obietnice złączyły się we wspólny, bełkotliwy jazgot. W finale ten populistyczny koncert został dopełniony złowieszczym pomrukiem białych mężczyzn, wszystkich ubranych na czarno, którzy niespodziewanie wyłoniли się z tłumu i ustawili na dziedzińcu w bojówkarski szereg.

<https://magazynsum.pl/znudzic-sie-katastrofa>

Karolina Plinta

Oratorio for Five Speakers and a Listening Crowd

30 min

performers: Anna Clementi, Marek Kalbus, Ludwig Obst, Marc Weiser, Angela Wingerath

percussion: NU Unruh (Einstürzende Neubauten)

choir: 20 malicious men

film: Małgorzata Mazur

photos: Clara Wildberger, MathiasVoelzke

Commissioned and produced by Steirischer Herbst 2019

A central question for most humanism and activism today is how to come together beyond populism while not simply preaching to the choir. On September 19, Grand Hotel Abyss opened in the midst of this shattered commons with composer Zorka Wollny's *Voicers—Oratorio for Five and a Listening Crowd* (2019) performing the vacuity of political speech. From balconies of the Renaissance palace Landhaushof Graz, five people sang drowned-out arguments for unity across the political spectrum.

<http://moussemagazine.it/grand-hotel-abyss>

Frida Sandström

Zorka Wollny
Mówcy – Oratorium na pięciu przemawiających i słuchający tłum
 Sterischer Herbst, Graz, 2019
 z angielskiego i niemieckiego do polskiego kontekstu przystosowali
 Wojciech Stamm i Mikołaj Iwański

Libretto, złożone jest z mów następujących polityków i polityczek, aktywistów i aktywistek:
 Alaa Saleh (sudańska aktywistka antyrządowa) ● Alicia Garza (pisarka, działaczka na rzecz praw obywatelskich) ● Angela Merkel (Kancelarz Niemiec, Unia Chrześcijańsko-Demokratyczna) ● Barack Obama (ex-Prezydent, Partia Demokratyczna USA) ● Chimamanda Ngozi Adichie (pisarka) ● Donald Trump (Prezydent USA, Partia Republikańska) ● Gerhard Frey (Niemiecka Unia Ludowa) ● Greta Thunberg (aktywistka klimatyczna) ● Heinz-Christian Strache (Wolnościowa Partia Austrii) ● Jean-Claud Juncker (Chrześcijańsko-Społeczna Partia Ludowa) ● Lech Wałęsa (Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”) ● Malala Yousafzai (działaczka na rzecz praw kobiet) ● Meghan Murphy (pisarka, dziennikarka, feministka) ● Nikki Haley (Partia Republikańska, USA) ● Patrik Kobele (Niemiecka Partia Komunistyczna) ● Renan Demirkan (pisarka, aktorka) ● Sebastian Kurz (Austriacka Partia Ludowa) ● Strajk Kobiet (Polska) ● Turgut Yüksel (Socjaldemokratyczna Partia Niemiec) ● Władimir Putin (Prezydent Rosji) ● Wolfgang Dvorak-Stocker (publicysta) ● Xi Jinping (Komunistyczna Partia Chin) ● Yanis Varoufakis (MeRA25)

Na potrzeby polskiego przekładu Mikołaj Iwański wprowadził cytaty z następujących postaci:
 ● Jarosław Kaczyński
 ● Bronisław Komorowski
 ● Katarzyna Lubnauer

WEŹ MIKROFON I WCIEL SIĘ W JEDEN Z CHARAKTERÓW! POLITYCZNE KARAOKE

1. Dumny, konserwatywny populistą
 Używa określeń my, nas; podkreśla dumę narodową. Jest tak przejęty sobą, że ma tendencję do przechodzenia w śpiew (głos operowy). W pewnym momencie wokalizuje fragmenty arii ze Śpiewaków Norymberskich Richarda Wagnera.
2. Niezdecydowany, powtarzający się polityk, dobrze osadzony w strukturze władzy
 Ostatnią książkę przeczytał w 1991. Typ człowieka, który lubi żuć słowa, szuka dźwięków, gubi się w nich i zapomina o przesłaniu. Muzycznie noise, scat, improwizuje na poszczególnych głoskach. Następnie mówi w tonie militarno-industrialnym.
3. Neoliberalna optymistka
 Wierzy w postęp, techno-optymistka, przyjaciółka wielkich korporacji. Sprechgesang.
4. Agresor
 Typ młody i gniewny, lekko faszyzujący. Dźwięk jest mocno metaliczny, ostry, bardzo głośny.
5. Adwokatka mniejszości.
 Przemawia z tłumy. Jako jedyna zwraca się bezpośrednio do innych postaci.
6. Chór dwudziestu mężczyzn w czarnych koszulach
 Utrzymują podstawowy ciemny dźwięk głębokiego „U”.

Wszystkie postacie walczą o uwagę słuchaczy środkami muzycznymi (opera, noise, scat sprechgesang, metal)

Dumny, konserwatywny populistą:

My – naród,

my – obywatele.

Dziś nie tylko przejmujemy władzę, ale robimy to by zrealizować to co obiecaliśmy. Wyciągamy rękę do tych wszystkich, którzy chcą dobrej zmiany, chcą zmieniać Polskę. Powinno nas być jak najwięcej! Żadnego kopania tych, którzy upadli. Nawet jeśli upadli z własnej winy i słusznie!

Tak zwane elity wystarczająco długo chroniły siebie i nikogo więcej. Ich zwycięstwa nie były naszymi wspólnymi zwycięstwami. Ich triumfy nie były waszymi triumfami. Ale ta chwila jest waszą chwilą – należy tylko do was (uśmiech Jokera). To jest wasz dzień; święto całej biało-czerwonej drużyny i (groźnie) wasz kraj!

(rozgrzewając głos)

My wy wy wy wy wy

Tłum, masa, nowa wielka duma, naród, obywatele
 wy my my my my my my my

My, obywatele.

Jesteśmy jednym narodem

Współdzielimy jedno serce,

jeden dom,

jedno zwycięskie przeznaczenie.

Zmierzymy się z trudnościami,
 lecz dokończymy dzieła.

Przywrócimy nasze miejsca pracy.

Przywrócimy nasze granice.

Przywrócimy naszą godność,

dobrobyt i nasze marzenia.

Będą się z nami liczyć,

odzyskamy należną pozycję.

Zbudujemy nowe drogi i autostrady

i mosty i lotniska i tunele, i tory,

w naszym wspaniałym kraju.

Będziemy świecić przykładem

by za nami podążano.

Tak nam dopomóż Bóg!

Niezdecydowany, powtarzający się polityk:

Wielce szanowne Panie i Panowie, drodzy goście, szanowna publiczności... Pozwolę sobie niniejszym prawdziwie serdecznie powitać Państwa... .. i ciesząc się nad wyraz, że mogę dzisiaj stać przed Państwem.

Moje Panie i Panowie,

... chciałbym nie zawieść Państwa i również wszystkich Was w imieniu tu obecnych i uczestniczących powitać...

... gdyż stoję tu dzisiaj wieczoru przed Państwem, i w mojej funkcji jako ...

... i nieskromnie powiem

... drodzy goście ...

... zatem jest to dla mnie całkiem wyjątkowy zaszczyt

... moi Panie i Panowie, i nie tylko sam z powodu...

... – droga publiczności –

– wyjątkowo również...

... chciałbym ponownie wskazać na to jak ważne....

... moja bardzo szanowna publiczności, gdyż jest to najważniejsze dzisiaj wieczoru

... dziękuję, że nie tylko w ważnych i zwycięskich chwilach jesteście ze mną

... kto nie przeżył porażki, nie wart jest zwycięstwa ... a zatem...

i na to chciałbym niestrudzenie zwrócić uwagę.

Nadszedł czas leczenia ran. Nadeszła chwila, aby przerzuć most nad dzielącą nas przepaścią.

Dzisiaj życzę nam wielu nowych przyjaciół, ekscytujących rozmów i radości ze wspólnej zabawy!

Kultura jest w ciągłym ruchu! Wielce Szanowny Panie Marszałku, Wielce Szanowny

Panie Burmistrzu, Wielce Szanowne Panie i Pano-

wie, drodzy towarzysze/yszki, drodzy

Goście, Kochane Przyjaciółki i Przyjaciele, drodzy Odwiedzający,

Wielce Szanowny Panie Prezydencie! Moje Wielce Szanowne Panie i Panowie!

Pani Prezydentko! Kochane Koleżanki i Koledzy!

Panie i Panowie! To jest niepowtarzalna okazja!

Neoliberalna optymistka:

Dokonałiśmy rzeczywistego postępu.

Kochani przyjaciele,

Wy i ja

w większości wierzymy, że to, co tutaj czynimy, jest istotne i ważne. Zatem pozwolę sobie,

Tu przed Państwem

Pozwolić sobie na wygłoszenie mowy!

Wyniki są zadowalające,

Wzrost jest dobry,

Inflacja jest niska,

Deficyty będą mniejsze, Inwestycje rosną! Cała do przodu.

Powinniśmy zatem dalej robić to, co do tej pory,

ale bardziej konsekwentnie.

Znacie wszyscy ważne hasła...

Niskie podatki,

to przedsiębiorcy

wiedzą lepiej jak wydać

swoje zyski

Nie możemy konsumować owoców

wzrostu, jeszcze za wcześnie.

Prywatna oświata i służba zdrowia

powinny

być podstawą nowoczesnych usług.

Gospodarka w dobie cyfrowej.

Tylko tak dogonimy zachód.

Po pierwsze: do tego potrzeba więcej pracy i wyrzeczeń!

Nie możemy poddać się populizmowi i roszczeniowym grupom.

Wysokie płace nie zapewnią rozwoju.

Po drugie: wszyscy musimy trzymać

się reguł, Trzymać się reguł.

Jestem taka szczęśliwa, że mogę tutaj być. Tworzy-

my wspaniały team!

Na jakie państwo stawiamy? Takie, które się rozwija dzięki pracy, czy na państwo socjalne, które rodzi duże ryzyko, że dobrobyt jest nietrwały? Dobrobyt, który nie wynika z inwestycji, nie jest trwały. Godzenie się na państwo, które podkopuje zaufanie obywateli do ubezpieczeń i do ich przyszłości, też jest bardzo niebezpieczne. Państwo powinno być przewidywalne musimy trzymać się reguły, Trzymać się reguły.
Re
guły.

Niezdeterminowany, powtarzający się polityk:
Panowie oficerowie, przyjaciele, witajcie!
Wy wszyscy – piloci, marynarze, pracownicy personelu kontroli, oddziałów specjalnych, wywiadu, komunikacji i zamówień publicznych, doradcy wojskowi – działaliście konsekwentnie i z dużą precyzją. Słowa szczególnej wdzięczności kieruję ku personelowi kobiecemu. Wasz życiowy wybór budzi głęboki szacunek. Dziękuję wam za poświęcenie dla naszej Ojczyzny. Kraj może być z was dumny.
Panie i Panowie, z tego miejsca składam na wasze ręce podziękowania.
Dziękuję za waszą służbę. Dziękuję!
Pragnę zapewnić, że doceniamy nienaganne wypełnianie obowiązków. Życzę wam dobrze bo dobrze życzę Polsce. Patrzę na tą salę i widzę wiele twarzy osób które szczerze walczyły o nasz kraj. Chcemy iść drogą zgody i bezpieczeństwa i dziękuję wszystkim którzy chcą iść ze nami. W imię obrony naszej wolności. W imię powstrzymania fali nienawiści i agresji. Idą kolejne bitwy, w której będziemy jeszcze potrzebni. Nasza droga do wolności jest w dalszym ciągu atrakcyjna. Dziękuję!
Dumny, konserwatywny populistą:
Musimy skupić się na obronie tradycyjnych wartości i naszego modelu życia. Potrzebujemy drogowskazów moralnych – tych samych, które służyły nam od pokoleń. Tylko tak zachowamy naszą tożsamość i pamięć o tym skąd przyszliśmy.
Nasz przemysł, nasz węgiel, nasza młodzież
Konieczne jest docenienie tradycyjnej roli kobiet
Potrzebujemy własnej drogi rozwoju
Niskie podatki i wysoka wydajność pracy
Nie poddamy się bolszewickiemu zepsuciu
Będziemy bronić życia w każdy dostępny sposób
Kara śmierci musi powrócić, bez tego zaleje nas fala
Nasz antykomunizm jest szczerzy i wypływa prosto
Nie możemy dłużej milczeć o historii
My wy wy wy wy wy wy wy wy wy
Wy my my my my my my my my my
Oczy wszystkich skierowane są teraz w waszą stronę.
Jesteście tłumem, jesteście siłą.
Przybyliście dziesiątkami po to,
aby stać się częścią historycznego ruchu;
ruchu, jakiego jeszcze świat nie widział.

Wasz głos, wasze nadzieje, wasze marzenia
i wasza odwaga ukształtują naszą przyszłość.
Młody agresor:
Za długo przyglądamy się politykom naszego kraju, którzy oszukują swój naród!
Służą oni tylko postkomunistycznej elicie. A co z nami? Wysoki zus i niskie pensje.
Tęczą się nie najemy!
Mamy dość ubogacania kulturowego, które proponują nam elity!
Jesteśmy wojownikami, o których zapomniano!
Na razie...

Złudni przedstawiciele ludu zapomnieli o nim.
Ale pokażemy kim jesteśmy!
Nieugiętymi, ulicznymi żołnierzami
i nikt nie zmusi nas
do milczenia.

Dla naszego kraju,
dla naszej kultury
i przyszłości naszych dzieci
– zwyciężymy.
Niezdeterminowany, powtarzający się polityk:
Dziękuję Państwu za służbę i zaangażowanie. Serdeczne dzięki.
Niniejszym chciałbym Państwa jeszcze raz dobitniej zapewnić, że zdajemy sobie sprawę i doceniamy istotne znaczenie. Serdeczne dzięki.
Neoliberalna optymistka:
Liczby są super, wzrost dobry, inflacja spada, deficyty rosną ale inwestycje zagraniczne wzrastają!
Adwokatka mniejszości:
Po pierwsze, dziękuję, że przybyliście w to miejsce dzisiejszej nocy.
Wasze współuczestnictwo to mocny sygnał wiary w wolność słowa, demokrację, myślenie krytyczne i rozmowę.
I w końcu jesteśmy tu wszyscy.
Wy także jesteście rodzicami martwiącymi o przyszłość swoich dzieci. Jesteście małżonkami, którzy obawiają się utraty pracy przez was lub waszych ukochanych. Jesteście pracownikami, których martwią rosnące koszty ubezpieczenia zdrowotnego. Jesteście sąsiadami. Jesteście przyjaciółmi. Jesteście obywatelami i obywatelkami głęboko zatroskanymi o ten kraj i jego przyszłość.
Chciałabym podkreślić mój ogromny dla was szacunek. Głęboko wierzę, że uda nam się zwyciężyć. Głęboko wierzę w naszą solidarność, w naszą odwagę, w naszą determinację. Stwórzmy ruch, który powie: „nie ma na to naszej zgody”.
(do innych liderów)
Cieszyć się wolnością wyrażania swoich opinii, możecie wierzyć w cokolwiek chcecie: w to, że Ziemia jest płaska; w to, że koty to idealne zwierzęta domowe. Ale nie macie prawa, pod groźbą przemocy lub kary więzienia, narzucać tych reguł innym. Nie macie prawa grozić mi, kneblować moich ust lub pokazywać mnie jako przestępczynię za to, że mówię prawdę.

(do tłumu)
Wystarczająco dużo wycierpeliście. W imię religii palili nas na stosach, w imię pieniędzy zabijali, w imię narodu więzili.
Nie przyszliśmy tutaj po to, by błagać światowych liderów o uwagę
Neoliberalna optymistka:
Reforma i praktyka mówią,
że należy dążyć do szczęścia ludzi,
że naszym przeznaczeniem jest odnowienie społeczeństwa.
Nasz partia powstała z potrzeby najciężej pracujących i najbardziej nie docenianych – przedsiębiorców, pracodawców, specjalistów. Tych wszystkich którzy doszli do czegoś własną pracą i znają jej wartość.
Naszym celem, jest docenienie tych wszystkich, którzy nie potrzebują oglądać się na innych żeby pracować.
Nie chcemy żeby nasze podatki szły na wsparcie rozpasanej konsumpcji ludzi, którzy nie mają zamiaru nic robić ze swoim życiem.
Chcemy rozwoju, z którego każdy będzie mógł korzystać o ile potrafi.
Nie możemy go skonsumować na wydatki socjalne i płace. Musimy uciec z pułapki średniego wzrostu w której funkcjonujemy już od dłuższego czasu.
Naszym celem jest dogonienie Zachodu w ciągu jednego pokolenia.
Młody agresor:
Zdradcy ludu! Postkomunistyczne świni! Kłamiwa prasa! Czy ktoś tu mówi jeszcze po niemiecku? Nikt już nie może nawet powiedzieć „ojczyzna” we własnym języku!

Uwolnić!
Zwyciężyć! Sprzątnąć!
Wyczyścić!
Godność! Wolność! Ojczyzna!
Aktywistka:
(do pozostałych postaci)
W przeszłości ignorowaliście nas.
Skończyły się wymówki, mamy coraz mniej czasu.
My, różnorodne społeczeństwo, jesteśmy zmianą, czy wam się to podoba, czy nie.
I dopóki mamy głos, dopóty będziemy go używać.

Zorka Wollny
Voicers: An Oratorio for Speakers and a Listening Crowd
 Sterischer Herbst, Graz, 2019
 Excerpts

This libretto is a collage of speeches or the following politicians and activists/activist groups: ● Alaa Saleh (anti-government protestant) ● Alicia Garza (writer, civil rights activist) ● Angela Merkel (Christian Democratic Union) ● Barack Obama (Democratic) ● Chimamanda Ngozi Adichie (writer) ● Donald Trump (Republican) ● Gerhard Frey (German National People's Party) ● Greta Thunberg (activist) ● Heinz-Christian Strache (Freedom Party of Austria) ● Jean-Claud Junker (Christian Social People's Party) ● Lech Wałęsa (Independent Self-Governing Trade Union „Solidarity”) ● Malala Yousafzai (women rights activist) ● Meghan Murphy (writer, journalist, feminist) ● Nikki Haley (Republican) ● Patrik Kobele (German Communist Party) ● Renan Demirkan (writer, actress) ● Sebastian Kurz (Austrian People's Party) ● Strajk Kobiety (Poland) ● Turgut Yüksel (Social Democratic Party of Germany) ● Wladimir Putin (the Communist Party of the Soviet Union) ● Wolfgang Dvorak-Stocker (publicist) ● Xi Jinping (Communist Party of China) ● Yanis Varoufakis (MeRA25)

CHOOSE A CHARACTER AND SING YOUR OWN POLITICAL KARAOKE:

1. A proud, conservative populist
Loves terms such as “we/us,” he is addressing the pride in people, full of himself, tends to intonate as if singing.
2. An indecisive politician liking to repeat himself
This type likes to chew the words, to search for sounds. He gets lost in how it resonates and forgets about his own message. Once he gets back on track he talks in a bit military-industrial tone.
3. An optimist neo-liberal
She praises the growth, techno-optimist, a special friend of big corporations.
4. An angry type
A young, annoyed, irritated type.
5. Voicing for the voiceless
Speaking in the name of the weak, the victims, those who can not speak for themselves. She as is the only character addressing other voicers.
6. A chorus of twenty man in black shirts.
They maintain a dark, bass sound on a deep “u.”
7. *Each of the characters tells the crowd (listeners) who they are. They all end the speech with „follow me!“or „Let's!..*

A proud, conservative populist:
 We, the nation,
 we the citizens.

Today we are not merely transferring power from one party to another,
 but we are transferring power
 and giving it back to you, the people.
 The establishment protected itself, but not the citizens.
 Their victories have not been your victories.
 Their triumphs have not been your triumphs,
 But this moment is your moment --- it belongs to you.(jocker's smile)
 This is your day.
 This is your celebration,
 and this, is (dangerously) your country!

(warming up the voice)

You you you you you you
 the crowd the mass the new big pride the nation the
 citizens the you you you you you weee

We, the citizens.
 We are one nation.
 We share one heart,
 one home,
 one glorious destiny.

We will confront hardships,
 but we will get the job done.

We will bring back our jobs.
 We will bring back our borders.
 We will bring back our wealth,
 we will bring back our dreams.
 We will build new roads
 and highways and bridges and airports
 and tunnels, and railways,
 all across our wonderful nation.

We will shine
 for everyone to follow.
 We will be protected by God.
 We will not fail.

We must protect our borders from the ravages

of other countries stealing our companies and
 destroy-ing our jobs. I will fight for you with every
 breath in my body!

An indecisive politician:
 Dear Sir or Madam, dear guests, dear audience ... I
 would like to extend a warm welcome to you... and I
 am extremely pleased to be able to stand in front of
 you here and today.
 Ladies and gentlemen, ... of course I do not want to
 miss it, all of you on behalf of those present and to
 welcome everyone involved ...
 Because I'm here in front of you tonight, in my role
 asand I say that without vanities ...
 Dear guests that's why it's a very special hon-
 or for me ... ladies and gentlemen... .. and not only
 because of ...
 Dear audience but also I would like to point
 out again how important ... my dear audience
 because the most important thing is tonight and I
 never tire of pointing this out ladies and gentlemen
 The time has come to heal the wounds. The time
 has come to bridge the gap that separates us. The
 time for construction is here. (abstract sounds)
 How nice - to be here and to be able to surf between
 all cultures. Cultures are a permanent transit to a
 constantly reassembling future!
 Dear Mayor, Dear Sir or Madam Dear Comrades,
 dear Guests, Dear Friends, dear Visitors Dear Mr
 President! Ladies and Gentlemen! Madam Presi-
 dent! Dear Colleagues! Ladies and gentlemen, that
 is something absolutely worth striving for.

An optimist neo-liberal:
 We have indeed made a progress.
 Let's not keep fighting yesterday's war.
 Let's not keep fighting yesterday's war.

Dear friends
 You and me
 the majority
 believe
 in it that what
 we're doing
 here is meaningful
 and important.

Therefore, I am also grateful here in front of you to
 be allowed to speak and not anywhere else!

The numbers are satisfactory
 Growth is promising
 Unemployment rate is down
 Deficit shrinks
 Investments go up
 we have wind in our sails!
 So we should continue as before
 You all know the important keywords:
 Banking union,
 security union
 digital single market!
 Second, we all have to abide by the rules
 Follow the rules,
 Follow the rules!

I'm so happy to be part of this fantastic team of
 people who care!

An indecisive politician:
 Comrades, officers, friends, I would like to extend
 a warm welcome to you! All of you – air force, navy,
 comrades from control posts, special forces, the
 Intelligence agency, communications and material
 procurement, military adviser – all of you – are in
 daily use, consistently and with the highest preci-
 sion. For this I would like to express my thanks. Spe-
 cial thanks also go to the female service personnel.
 You deserve our deep respect for the many sacrific-

es you make every day
and of course we thank you in particular for your
tireless efforts for our fatherland. Our country is
proud of you. To all of you!
But the main thing is that we have the prerequisites
for the beginning of a peace process. That could
only be achieved through continuous, positive and
constructive cooperation of all involved forces can
be achieved. This is the way to secured peace.
Ladies and gentlemen, I am speaking to the Austri-
an people from this podium the greatest respect for
his achievements.
Thank you for your service and commitment. Thank
you very much. And I would like to expressly assure
you once again that we appreciate it know how each
of you did our duty to our country. Thanks a lot!

A proud, conservative populist:
Everyone is listening to you now.
You are the crowd,
you are the mass.
You came by the tens of millions
to become part of a historic movement,
the likes of which the world has never seen before.
Your voice,
your hopes, and your dreams
and your courage
will define our destiny.

An angry type:
For too long we have had to watch the politicians of
our country cheat your own people.
They only serve the elite.
What about us?!
These supposed representatives of the people have
forgotten their people.
We will show you where we come from!
We are indomitable street fighters and we will not be
silenced!
We will win.
For our country, our culture and the future of our
children!

An indecisive politician
Thank you for your service and commitment. Thank
you very much. And I would like to expressly assure
you once again that we appreciate how each of you
did your duty. Thanks a lot!

Too optimist neo-liberal:
The numbers are convincing
Steady growth
Unemployment is decreasing
Deficits shrinks
Investments are up!

Voicing for the voiceless:
First of all, I think that it's important to acknowl-
edge how brave you all have been just in showing
up tonight. I think that the fact that you are all here
sends a powerful message, which is that people still
believe in free speech, democracy, critical thought,
and debate.
And we're all here, at 6:30 PM on a Thursday night.
You're also parents worried about your children's
futures. You're spouses who fear that you or the per-
son you love will lose a job. You're workers worried
about the rising cost of health insurance. You are
neighbors. You are friends. You are the citizens who
care deeply about this country and its future.
I want to pay my great respect to you. It is you who
we need. I believe deeply in our ability to succeed. I
believe deeply in our creativity, in our courage, in our
determination. Let us build the movement that says,
"Not in our name."
(to the other leader)
You are free to share your opinions, you are free to
believe whatever you like, whether it's that the earth

is flat, or that cats are great pets, but you don't have
the right to impose those beliefs on others under
threat of violence or a jail sentence. You don't have
the right to threaten me, silence me, or criminalize
me for telling the truth.
(to the crowd)
You have suffered enough. They burned us in the
name of religion, killed us in the name of money,
jailed us in the name of nation.

An optimist neo-liberal:
Reform and practice tells us:
we need to seek happiness for the people, to seek
the revival of the nation. Our party stems from the
people, is rooted in the people, for the benefit of
the people, serving people wholeheartedly is the
fundamental purpose of the party, committed to
the people's livelihood, both by proposing and
implementing the correct theory, line, principles
and policies to lead the people forward, and people
practice requires the creation and development
to get forward, let the people share the fruits of
reform, encouraging more people consciously join
in the reform and opening up to modernization and
fulfillment.

An angry type:
Comrades! It is no longer our country.
The land of our ancestors.
Our fathers and grandfathers.
The country with its great millennial history!
If nothing changes radically, the German race will
wipe itself out.
Let's get our country back.

Voicing for the voiceless:
We have not come here to beg world leaders to
care. You have ignored us in the past, and you will
ignore us again. You have run out of excuses, and
we are running out of time. We have come here to
let you know that change is coming, whether you
like it or not.

As long as we have a voice, we must use it!

Let's Make Noise, Sisters!

miejsce: Komuna Warszawa

premiera: 30, 31 październik 2020

reżyseria: Zorka Wollny

scenariusz i wykonanie: Ana Kavalis, Anna Gutkowska, Anna Clementi, Anna Jurkiewicz, Anna Krzystowska, Barbara Popławska, Dagmara Siwczyk, Dominika Korzeniecka, Edyta Pawłowska, Elżbieta Balano, Ewa Majewska, Florence Freitag, Gosia Gajdemska, Karoline Stryś, Leah Buckareff, Lyllie Rouvière, Magdalena Żaczek, Majka Gromadowska, Pauline Payen, Renata Dziurawiec, Ula Iwińska, Zorka Wollny

Let's Make Noise, Sisters!

radical musical

venue: Komuna Warszawa

premiere: 30, 31 October 2020

directed by: Zorka Wollny

written and performed by: Ana Kavalis, Anna Gutkowska, Anna Clementi, Anna Jurkiewicz, Anna Krzystowska, Barbara Popławska, Dagmara Siwczyk, Dominika Korzeniecka, Edyta Pawłowska, Elżbieta Balano, Ewa Majewska, Florence Freitag, Gosia Gajdemska, Karoline Stryś, Leah Buckareff, Lyllie Rouvière, Magdalena Żaczek, Majka Gromadowska, Pauline Payen, Renata Dziurawiec, Ula Iwińska, Zorka Wollny

Let's Make Noise, Sisters!

filmy: Insa Langhorst, Aleka Polis

zdjęcia ze spektaklu: Pat Mac

produkcja: Komuna Warszawa

sezon kuratorowany przez Tima Etchellsa, Martę Keil i Grzegorza Reske

filmed by: Insa Langhorst, Aleka Polis

production: Komuna Warszawa Theater

season curated by: Tim Etchells, Marta Keil and Grzegorz Reske

photos from the show: Pat Mac

Let's Make Noise, Sisters!

Od ponad piętnastu lat tworzę dźwiękowe dzieła sztuki w odpowiedzi na konkretne sytuacje społeczne. Moje kompozycje akustyczne powstają na drodze współpracy z wieloma osobami i grupami i społecznościami: studentami, pracownikami, aktywistami. Skupiam się na performansach głosowych w przestrzeni publicznej, wyrażając społeczny gniew, aktywizm oraz uczucie bezsilności. W tym momencie odczuwam potrzebę wyrażenia radykalnego manifestu, formułując poniższe wezwanie:

- Czy możemy zebrać cały nasz gniew i potrzebę zmiany i przekształcić je w nową energię? Porzucić nasze pozycje obronne i stać się wizjonerkami? Czy możemy zmienić gniew w muzykę z porażającą, katartyczną siłą?
- Od wielu lat protestujemy, chodzimy na demonstracje i staramy się naprawić wadliwy system. Sztuka i organizacje pozarządowe przejęły rolę opieki nad społeczeństwem, zdejmując ten ciężar z barków polityków i korporacji. Co by się stało, gdybyśmy my – aktywistki i artystki – odmówiły opiekowania się wspólnym dobrem, poczuciem wspólnoty, subiektywnością i pięknem? Co by się stało, gdybyśmy przestały próbować naprawić system? Pozwólmy mu wreszcie upaść.
- Pracujmy z uczuciami napięcia i agresji, przekształcając je w oczyszczające doświadczenie. Energia zainwestowana w wyrażanie potrzeby diametralnych zmian nie może się zmarnować.
- Twórzmy więcej muzyki, siostry. Pracujmy razem i nigdy nie zgadzajmy się na kompromisy wobec okoliczności politycznych, tak długo jak tu, w Europie, mamy jeszcze taką możliwość.
- Współpracujmy, eksplorujmy naszą kobiecość, różnorodność, dziedzictwo, pochodzenie społeczne. Używajmy całego spektrum zmysłów, pozwólmy im nabrać mocy, przejąć kontrolę, otoczyć naszą umierającą matkę Ziemię ochronną chmurą dźwięku.
- Nie wykluczajmy. Posiadamy potężne narzędzia. Zaoferujmy naszej publiczności piękny sposób na skanalizowanie gniewu, frustracji, poczucia bezsilności – lub wprost przeciwnie – pokażmy ich moc w pełnej okazałości!
- Obudźmy dobre duchy. Wszyscy ich teraz potrzebujemy.

Zorka Wollny, grudzień 2018

„Mój problem jest problemem kobiety”
Ewa Partum (1980)

„Żadna kobieta nie osiąga orgazmu, od pucowania podłogi w kuchni.”
Betty Friedan

„Mówią, że to miłość. My mówimy, że jest to praca nieodpłatna. Nazywają to oziębłością. Nazywamy to nieobecnością. Każde poronienie to wypadek przy pracy. Więcej uśmiechów? Więcej pieniędzy.”
Silvia Federici (1975)

„Kobieta musi mieć pieniądze i własny pokój zamykany na klucz.”
Virginia Wolf (1929)

„Radykalna kobiecość może tylko złamać, rozbić, zmiażdżyć, rozerwać na strzępy to wszystko, co na niej ciąży i powstrzymuje ją. Może wymyślać i eksplodować. Wyrwanie swoich pomysłów i projektów z głębi własnych wnętrzości. Urodzenie własnej tożsamości. Radykalna kobiecość może być jedynie harmonią między tzw. kobiecością i męskością. Może być jedynie równowagą między płcią fizyczną a psychiczną, subiektywną płcią. Może łączyć sprzeczne ale uzupełniające się pulsacje. Radykalna kobiecość może być tylko całością – ani fragmentem, ani brakiem braków. Jogini manifestująca serpentynową energię ze swojej waginy.”
Maria Klonaris & Katerina Thomadaki (1977)

„Najpierw musimy się wyciszyć, wziąć oddech i dojść do siebie.”
Chimamanda Ngozi Adichie

„W tej kulturze kobiety są ciągle prawie nieobecne. Nieznane. Zignorowane. Nieme. Uwięzione. Pogardzane. Zdeformowane. Enigmatyczne. Niedostępne. W tej kulturze kobiecość jest ciągle męską projekcją. Kultura kobieca może być zaprzeczeniem dominującego języka. Może pozwolić, aby powstało wszystko to, co jest uciskane. Ład społeczny: ciało, pożądanie, seksualność, nieświadomość, osobliwość. Może pozwolić, aby bunt stłumionych złamał dominujące formy ekspresji.”
Maria Klonaris & Katerina Thomadaki (1977)

„Kobieto, jeśli chcesz się urzeczywistnić – jesteś w przededniu niszczycielskiego przewrotu psychicznego. Jedyną metodą jest Absolutne zniszczenie. Ślizgasz się po powierzchni rzeczywistości. Czy to wszystko czego chcesz? Kochanka i matka. Zniszczenie dziewictwa. Kobiety muszą zacząć od zniszczenia w sobie pragnienia bycia kochanymi.”
Mina Loy (1914)

(Famme)
„Ta kobieta powinna przestać sprzątać nieczystości, każdy powinien sam sprzątać swoje gówno. Powinniśmy przyłączyć się do tej kobiety w sprzątaniu gówna, aby była nam równa, i to konkretnie, a nie tylko słowami.” Françoise Vergès (2019)

„Twój gniew jest darem, który dajesz sobie i światu, należącemu do Ciebie. W gniewie żyjemy pełniej, swobodniej, intensywniej, bardziej wrażliwie, bardziej politycznie.”
Soraya Chemaly

„Mówię nie własnemu instynktowi milczenia. To zrobię. Tego nie zrobię. Nie muszę być dla ciebie miła.”
Lindy West

„Jaka jest kobieta wprowadzona w stan wrzenia, i nieskończoność, nie zatopiona w swojej naiwności, nie pogrążona w niewiedzy i pogardzająca sama sobą we władzy ojcowsko-mężowsko-fallogocentrycznej, już nie wstydząc się swej mocy?”
Helene Cixous

Jesteśmy wulkanami. Kiedy my, kobiety, oferujemy nasze doświadczenie jako naszą prawdę, jako ludzką prawdę, wszystkie mapy się zmieniają. Powstają nowe góry.
Ursula K. LeGuin

Potrzebujemy więcej miłości nie od mężczyzn od siebie samych i od siebie nawzajem.
Rupi Kaur

Let's Make Noise, Sisters!

It's been fifteen years now since I've been creating sound pieces responding to the particular social situations, acoustic compositions result from cooperation with individuals, groups and communities: students, workers, activists. My focus is on vocal performances in public spaces that address social anger, activism and the sense of powerlessness and my need for radical statement became overwhelming, forming the following call:

- Can we gather all our anger and a need for change and transform them into new energy? Abandon our defensive positions and become visionaries? Can we change anger into music with a stunning and cathartic force?
- For years, we have been protesting, demonstrating and trying to fix the crumbling system. The art and NGOs took over the role of caring for the society, thus removing this burden from the shoulders of politicians and corporations. What would happen if we – activists and artists – refused to care for the common good, sense of community, subjectivity and beauty? What if we stop trying to fix the system? Let it finally fall.
- Let's work through tension and aggression with a cathartic experience. The energy invested in expressing the need for profound change cannot be wasted.
- Let's make more music, sisters. Let's work together and never compromise ourselves to political circumstances, for as long as here, in Europe, we still can.
- Let's collaborate, let's explore our feminity, diversity, heritage, social background, let's use all spectrum of senses, let them grow in power, take over, and embrace our dying mother Earth with a protective cloud of sound.
- Let's never exclude. We have powerful tools. Let's offer our audience a beautiful way to channel their anger, frustration, sense of powerlessness – or otherwise, to let their empowerment shine.
- Let's awake some good spirits! We all need them now.

Zorka Wollny, December 2018

"My problem is the problem of a woman."
Ewa Partum (1980)

"No woman gets an orgasm from shining the kitchen floor."
Betty Friedan

"They say it is love. We say it is unwaged work. They call it frigidity. We call it absenteeism. Every miscarriage is a work accident. More smiles? More Money."
Silvia Federici

"A woman must have money and a room of her own"
Virginia Wolf

"A radical femininity can only break, shatter, crush, tear apart all that weighs on her and restrains her. Can only invent and explode. Ripping her inventions from the depths of her own guts. Giving birth to her own identity. A radical femininity can only be a harmony between so called feminine and masculine traits. Can only bring together contradictory and/ yet complementary Pulsions. A radical femininity can only be a whole – neither fragment nor lack of deficiency. A yogini manifesting a serpentine energy out of her vulva."
Maria Klonaris & Katerina Thomadaki

"First we need to calm down, breathe, and get over ourselves."
Chimamanda Ngozi Adichie

"In this culture women is near-absent. Unknown. Ignored. Mute. Imprisoned. Despised. Deformed. Enigmatic. Inaccessible. In this culture, femininity is but a male projection. A feminine culture can only be rupture from dominant culture. Can only be the negation of dominant language. Can only reject the processes of dominant art. Can only let arise all that is oppressed by social order: body, desire, sexuality, unconscious, singularities. Can only let the rebellion of the repressed fracture the norms of expression."
Maria Klonaris & Katerina Thomadaki

"Women if you want to realize yourselves-you are on the eve of devastating psychological upheaval. The only method is Absolute Demolition. You are glossing over Reality Is that all you want? The mistress & the mother Destruction of virginity. Women must destroy in themselves, the desire to be loved"
Mina Loy (1914)

(Famme)
"This woman should stop cleaning up shit, everyone should clean up their own shit. We should join this woman in cleaning up human excrement, so this woman would be our equal, and it should be done in concrete actions, not just in words."
Françoise Vergès (2019)

"Your anger is a gift you give to yourself and the world that is yours. In anger, I have lived more fully, freely, intensely, sensitively, and politically. If ever there was a time not to silence yourself, to channel your anger into healthy places and choices, this is it."
Soraya Chemaly

"I say no to my own instinct to stay quiet. I will do this; I will not do that. I don't have to be nice to you."
Lindy West

"Where is the ebullient, infinite woman who, immersed as she was in he naivete, kept in the dark about herself, led into self-disdain by the great arm of parental-conjugal phallocentrism, hasn't been ashamed of her strength?"
Helene Cixous

"We are volcanoes. When we women offer our experience as our truth, as human truth, all the maps change. There are new mountains"
Ursula K. LeGuin

"We need more love not from men but from ourselves and each other"
Rupi Kaur

Zorka Wollny koncentruje się na adresatach swoich działań, dlatego ważne jest dla niej odejście od tradycyjnej sytuacji, w której znajduje się ona w centrum uwagi. Przekracza ustalone role artystki (wzbudzającej podziw) i publiczności (wyrażającej podziw) – w miejsce estetyki wprowadza politykę, która od piętnastu lat jest jej głównym tematem twórczości. Wszystkie prace pokazane na wystawie są manifestami. Uczestnicy działań stają się współtwórcami a głównym celem jest poszerzanie świadomości politycznej i rozwijanie odwagi publicznego jej wyrażania. Zorka Wollny działa na pograniczu sztuk wizualnych, muzyki i teatru wybierając jako miejsce swoich realizacji przestrzeń publiczną – place, monumentalne budynki takie, jak kościół protestancki w miasteczku rodzinnym Fryderyka Engelsa (praca *Clockwork* 2020), dziedziniec ratusza w Grazu (*Mówcach* 2019), ulice Warszawy (*Polifoniczny Manifest* 2019) i przestrzeń Teatru Komuna Warszawa (*Let's Make Noise Sisters* 2020). Przestrzeń miejska i architektura są nie tylko miejscem akcji, ale aktywnym, uzmysłowionym, współtworzącym instrumentem angażowanym przez grupę performerów.

Artystka powołuje szereg narzędzi do zbudowania nowego typu relacji z ludźmi. Jednym z nich jest chór, którego jedną z ról już w tradycji antycznej było przybliżenie się do publiki, pomoc w interpretacji fabuły i wyrażaniu emocji. Zorka Wollny zaciera granice pomiędzy przygotowaniem i realizacją utworu. Liczy się proces. Na każdym jego etapie uczestnicy będący zawodowymi artystami bądź amatorami współtworzą całość, poznają siebie i innych. Sytuacja początkowo może mieć formę warsztatów, które stopniowo przeradzają się w performans. Efekt finalny jest wspólną inwencją uczestników. Warsztatowe metody pracy są bardzo uprzywilejowane u Zorki Wollny – ważny jest czas spędzony ze studentami, aktorami, muzykami bądź ludźmi przypadkowo spotkanymi na ulicy, podczas którego dojrzewa idea całości, uczestnicy otwierają się na siebie i dzielą się swoimi przeżyciami, wpływając na kształt całości. Z kolei performans jako środek wyrazu również jest narzędziem bardziej demokratycznym, przekraczającym hierarchię artysty i publiczności zarówno w metodach działania jak i wizualnie – artystki i artyści nie korzystają ze sceny, poruszają się wśród obserwatorów, razem z nimi eksplorują przestrzeń.

Inspiracją do powstania każdej realizacji były teksty, łączone na zasadzie kolażu, które stały się librettami. Niniejszy magazyn zawiera libretta najnowszych prac artystki. W przypadku *Clockwork* były to mowy motywacyjne, w *Mówcach* przemówienia wiodących światowych polityków. *Polifoniczny Manifest* powstał z pytań i wątpliwości, które przyniosły ze sobą uczestniczące w działaniu osoby. Następnie w pytania postawione przez członków chóru wpleciono cytaty znanych myślicieli i teoretyków ruchów społecznych (m.in. Thoreau, Fromm, Le Bon) oraz fragmenty wystąpień aktywistów biorących udział w Forum organizowanym przez Biennale Warszawa. Z kolei w musicalu *Let's Make Noise Sisters!* stworzonym dla Teatru Komuna Warszawa za teksty piosenek posłużyły cytaty feministycznych autorek. Uzupełnieniem nowszych realizacji jest pokazanie pracy z 2015 roku – muzycznego manifestu z Istanbulu (*Song of Resistance*), w którym do wyrażenia treści politycznych posłużyły abstrakcyjne dźwięki, wykonywane wokalnie przez grupę, naładowane emocjonalnie i wybrzmiewające protestem. Zaprezentujemy także *Przebudzanki* (2019) muzyczno/polityczną płytę nagrałą wspólnie z Christine Schörkhuber i uczestnikami warsztatów w Berlinie, Wiedniu i Warszawie.

Bartosz Nowak

Wydawnictwo towarzyszy wystawie Zorki Wollny *We insist! Nalegamy!* w Miejskim Ośrodku Sztuki w Gorzowie Wlkp.,
26 czerwiec – 29 sierpień 2021

Zorka Wollny removes herself from the spotlight, as is the traditional position of the artist, and instead focuses on the audience of her work. It transcends the established roles of the artist (arousing admiration) and the audience (expressing admiration) – instead of aesthetics, she introduces politics, which has been the main theme of her work for fifteen years.

All the works shown at the exhibition are manifestos. Participants in the activities become co-creators and the main goal is to expand political awareness and develop the courage to express it in public. Zorka Wollny works on the border of visual arts, music and theater, choosing public space as the place of her implementation – public squares, monumental buildings such as the Protestant church in Fryderyk Engels' hometown (*Clockwork* 2020), the courtyard of the city hall in Graz (*Voicers* 2019), the streets of Warsaw (*Polyphonic Manifesto* 2019) and the space of Komuna Warszawa Theater (*Let's Make Noise Sisters* 2020). Urban space and architecture are not only a setting for action, but an active, visualized, co-creating instrument engaged by a group of performers.

The artist uses a number of tools to build a new type of relationship with people. One of them is the choir, one of the roles of which in the ancient tradition was to get closer to the audience in order to help interpret the plot and express emotions. Zorka Wollny blurs the boundaries between the preparation and performance of the piece. The process is integral. At each stage, participants who are professional artists or amateurs contribute to the whole, get to know themselves and others. Initially, the situation may take the form of workshops, which gradually turn into a performance. The final implementation is a joint invention of the participants. Workshop methodology is very resonant for Zorka Wollny – the time spent with students, actors, musicians or people accidentally met on the street is important, during which the idea of the whole matures, participants open up to each other and share their experiences, which influences the shape of the whole. In turn, performance as a means of expression is also a more democratic tool, exceeding the hierarchy of the artist and the audience, both in terms of methods of action and visually – artists do not use the stage, they move among the observers and explore the space with them.

Each realization was inspired by the texts that were put together as

a collage of librettos. This magazine contains librettos of the artist's latest works. In the case of *Clockwork*, these were motivational speeches, in *Voicers*, the speeches of leading world politicians. The *Polyphonic Manifesto* was created out of questions and doubts brought by people participating in the action. Then, the questions posed by the members of the choir were interwoven with quotes from famous thinkers and theoreticians of social movements (including Thoreau, Fromm, Le Bon) and fragments of speeches by activists participating in the Forum organized by Biennale Warszawa; while in the musical *Let's Make Noise Sisters!* created for Teatr Komuna Warszawa, the lyrics of the songs were quotes by feminist authors. Newer productions are complemented by the presentation of a work from 2015 – a musical manifesto from Istanbul (*Song of Resistance*), in which the pure abstract sounds are used to express the political contentment. The composition, performed vocally by the group, was emotionally charged and resounding with protest. We will also present *Lullabies to Wake Up* (2019) a political music album recorded together with Christine Schörkhuber and participants of vocal workshops in Berlin, Vienna and Warsaw.

Bartosz Nowak

The publication accompanies the exhibition by Zorka Wollny *We insist!* at the Municipal Art Center in Gorzów Wielkopolski,
June 26 – August 29, 2021